

فرہنگ جیبی

انگریزی - فارسی

مؤلف: علی اکبر جعفرزادہ

جعفرزاده، علی اکبر، ۱۳۲۸ -
فرهنگ جیبی انگلیسی - فارسی / مولف علی اکبر جعفرزاده. --
تهران: جنگل
۵۹۲ ص. ۱۹/۵۱ × ۹/۵۱ س. م.

ISBN 964-8917-27-2

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

۱. زبان انگلیسی -- واژه نامه ها -- فارسی، الف. عنوان، ب. عنوان:
دیکشنری انگلیسی - فارسی.
۶۴۳ ج ۲ / ف / ۱۶۴۵ PE
۴۲۳ / ف

۸۴-۲۵۸۷۰ م

کتابخانه ملی ایران

نام کتاب: دیکشنری انگلیسی - فارسی

مولف: علی اکبر جعفرزاده

ناشر: انتشارات جنگل

تیراژ: ۵۰۰۰ نسخه

نوبت و سال چاپ: اول، ۱۳۸۵

لیتوگرافی: واصف ۶۶۹۳۸۹۰۶

چاپ و صحافی: اسوه

شابک: ۹۶۴-۸۹۱۷-۲۷-۲

تلفن: ۶۶۹۲۴۵۴۲-۶۶۴۲۳۴۱۸

حق چاپ برای ناشر محفوظ است

پیشگفتار

زبان انگلیسی جزو زبانهای ژرمن است. زبان انگلیسی زبان اقوام انگل ساکسون و یوت بوده است که در شمال غربی اروپا زندگی می‌کردند. این زبان، زبان بومی مردم انگلستان می‌شود و جایگزین زبان لاتین که از آن رومیها بود و زبان سلتی که زبان بومی‌های قبیله از تهاجم انگلوساکسون‌ها بود، می‌گردد. اکنون به مطلب اصلی پردازیم که همانا نخستین فرهنگ دو زبانانه است.

نخستین اقوامی که به این امر مهم پرداختند رومی‌ها بودند که آثار یونانیان را مطالعه می‌کردند. ویژگی این فرهنگ لغت در این بود که تنها به معانی لغات مشکل و سخت می‌پرداخت و به این موضوع که از چه مشتق شده است؛ توجهی نداشت.

این فرهنگ لغت با شکل امروزی فرهنگهای لغت متفاوت بوده است چونکه بجای معنی لغات از مترادف لاتینی آن استفاده می شده است و همچون فرهنگهای امروزی واژه را معنی نمی کرده، و یا می شود گفت که واژه را تعریف نمی کرده؛ بلکه مترادف آنرا به زبان لاتینی می آورده است. پیش از اختراع چاپ می شود گفت که تدوین یک فرهنگ لغت بسیار مشکل بوده است.

یکی از نخستین فرهنگهای لغت انگلیسی به لاتین در سال ۱۴۴۰ میلادی تدوین گشته که حدود ده هزار واژه داشته است.

در قرن هفدهم نخستین فرهنگ انگلیسی نوشته شد و آن قبل از دوره ای بود که زبان جنبه علمی بخود بگیرد. امروزه فرهنگ نویسندگان یا روشی علمی، فرهنگ لغت می نویسند. فرهنگهای امروزی طریقه صحیح تلفظ، معنی و کاربرد واژه ها را ذکر می کنند. فرهنگ نویسندگان معتقدند که همه آنها مورد نیاز خواننده است. اما با تمام این گستردگی که فرهنگ نویسی پیدا کرده است هنوز نتوانسته به زوایای آنچه مردم در زبان خویش

بکار می‌برند، بی‌ببرد.

.. فرهنگ نویسان امروزی معتقدند که نباید قضاوت‌های شخصی را در مورد واژه‌ها اعمال کرد. وظیفه فرهنگ نویس آن است که آنچه واقعاً هست، بنویسد، نه اینکه نظرات و سلیقه شخصی خود را اعمال نماید.

آنها مبنای کار خود را بر پایه انگلیسی کاربردی امروزی گذاشته‌اند. فرهنگ نویسان امروزی در پی واژه‌های کاربردی و رایج هستند؛ واژه‌هایی که در کتابها، مجلات، روزنامه‌ها و ... بکار می‌رود و اینکه چگونه بکار گرفته می‌شوند. همچنین به گفته‌های مردم و طریقه ارائه مطالبی که گفته می‌شود با دقت گوش فرا می‌دهند. از این بررسیها، نتیجه نهایی را در واژه‌های یک فرهنگ ارائه می‌دهند.

در این بررسیها آنها به واژه‌هایی برخورد می‌کنند که کاربردی ندارند و یا فکر می‌کنند که مورد مصرفی ندارند. اما فرهنگ نویس ملزم به آوردن آنها در فرهنگ لغت است، چونکه اگر واژه‌ها را درجه‌بندی نمایم بسیاری از واژه‌ها در گفتگوهای روزانه بکار نمی‌روند اما از ارکان یک زبان بشمار

می آیند.

ریزگی فرهنگ لغتی که پیش روی دارید در اینست که کلیه مشتقات یک واژه را به همراه اصطلاح‌های ضروری و کاربردی در آن گنجانیده شده است تا دانش‌پژوه سرریزتر به آنچه می‌خواهد دسترسی پیدا کند.

برتری دیگر این فرهنگ، گنجاندن واژه‌های مانوسی که روزانه در کوچه و بازار می‌شنویم از قبیل سبحان الله، ایواالله! و حتی واژه‌های مانوس نری از جمله دیزی، هر دمبیل، هفقهو، ... و واژه‌هایی که در دیگر فرهنگ‌ها یافت نمی‌شود چون اغلب آنها ترجمه فرهنگهای لغت آکسفورد، لانگمن و وبستر و ... است و واژه‌های بکارگرفته در آنها بیشتر مخصوص قشر خاصی است که در اصطلاح عوام خیلی باکلاس هستند و با مردم کوچه و بازار فرق دارند و حتی در رگهایشان بجای خون قرمز، خون بنفش جاری است. و یک ایرانی حتی نمی‌تواند نام شهر خودش را در آن بیابد، زیرا به‌جای اصفهان و تهران، در آن شهرهایی چون لیورپول، پاریس، برلین، نیویورک را می‌یابد، حتی مترجمان در معادل‌گذاری سعی دارند از لفظ

قلم به اصطلاح عوام استفاده کنند و معادل اصطلاح well done! را «آفرین، احسنت» می‌آورند و حال آنکه ابواله که همراه شعف گوینده آنست، به این اصطلاح نزدیک‌تر است؛ زیرا فرهنگ از این نظر فرهنگ است که نشأت از فرهنگ مردم گرفته است. در یک فرهنگ لغت جامع هم واژه‌ها و اصطلاحات کامپیوتری آورده شده، و هم از دیزی و قرمه‌سبزی سخن رفته است و علت عدم پیشرفت زبان انگلیسی در ایران با اینهمه کتاب و نوار و ... بیگانه بودن با زندگی مردم ایران است.

پرسش من اینست که مگر نمی‌شود زمان حال و گذشته استمراری و فاعل و مفعول، ... را در تراژدی زیبای رستم و سهراب به دانش‌پژوهان آموخت و آیا فاعل، مفعول، ... فقط در داستانهای هملت و ژولیوس سزار، ... پیدا می‌شود؟! و اینکه زحمت ترجمه متون فارسی به انگلیسی را خود غربیها کشیده‌اند و فقط کافیست که آموزش دهیم و به اصطلاح با یک تیر دو نشان بزنیم، از طرفی زبانی بیگانه را آموزش دهیم و از سوی دیگر با فرهنگ ایرانی خود که در جهان بی‌نظیر است

دانش پژوهان را آشنا سازیم وگرنه به گفته شاعر بزرگ ایرانی
ناصرخسرو قبادیانی خود واسطه تهاجم فرهنگی غرب
هستیم:

«گفتا ز چه نالیم که از ماست که بر ماست»

در پایان از دوست ارجمند جناب آقای مجتبی سجاد مدیر
محترم انتشارات جنگل که با بذل امکانات مالی و بردباری،
تدوین این فرهنگ را عملی ساختند؛ بسیار سپاسگزارم.

علی اکبر جعفرزاده